

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน(consensus)และไม่สอดคล้องกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแสดงความเห็นด้วยของรูปแบบของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในประเทศไทย จากแบบสอบถามรอบที่ 3 ของการศึกษาแบบเดลฟาย ซึ่งการเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 14 ด้าน ดังนี้

1. หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
  - 1.1 หลักการทำงานทั่วไป
  - 1.2 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี
  - 1.3 หลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี
2. หลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
3. หลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
4. คุณลักษณะที่ดีของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
5. ทักษะของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
6. การเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
7. การรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงาน
8. การประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
9. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ
  - 9.1 วิชาสามัญ
  - 9.2 วิธีการสอนวิชาสามัญ
  - 9.3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ
10. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์
  - 10.1 การพัฒนาอารมณ์
  - 10.2 วิธีการพัฒนาอารมณ์
  - 10.3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์
11. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ
  - 11.1 ทักษะอาชีพ
  - 11.2 วิธีการฝึกทักษะอาชีพ
  - 11.3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ
12. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ
  - 12.1 วิชาสามัญ
  - 12.2 วิธีการสอนวิชาสามัญ
  - 12.3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ
13. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์
  - 13.1 การพัฒนาอารมณ์
  - 13.2 วิธีการพัฒนาอารมณ์
  - 13.3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์
14. การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ

- 14.1 ทักษะอาชีพ
- 14.2 วิธีการฝึกทักษะอาชีพ
- 14.3 สิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ

ในตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนในเรื่องหลักการทำงานทั่วไปว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 10 ข้อความ และ ไม่สอดคล้องกัน จำนวน 3 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 12 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีคำมัญฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกันดังมีรายละเอียด เรียงตามลำดับคำมัญฐาน ต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็ก
เร่ร่อน ในเรื่องหลักการงานทั่วไป โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเร่ร่อนจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ควรจะให้ช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเร่ร่อนใหม่ๆ	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะพัฒนาความรู้ของพนักงาน	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	พนักงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	พนักงานต้องเป็นคนดีที่เสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ควรจะรับฟังเด็กเร่ร่อนได้เล่าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะสนับสนุนพนักงานในเรื่องค่าตอบแทนอย่างเพียงพอ	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนให้หน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้อง	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
10	ควรให้ข้อมูลแก่เด็กเร่ร่อนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆด้วยตัวเอง	4.12	4	-0.12	1.28	มาก	สอดคล้อง
11	ควรพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะให้การช่วยเหลือ	3.92	4	0.80	1.56	มาก	ไม่สอดคล้อง
12	ควรให้เด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์ แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.00	3	-	2.07	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
13	ควรรอให้เด็กเร่ร่อนแสดงความต้องการของตนเองแล้วจึงจะไปช่วยเหลือ	2.60	3	0.40	1.60	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 9 ข้อความ คือ (1.) การรวบรวมข้อมูลประวัติเด็กเร่ร่อนจะทำให้สะดวกในการช่วยเหลือ (มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (2.) ควรจะให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนแก่เด็กที่เริ่มออกเร่ร่อนใหม่ๆ (3.) หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะพัฒนาความรู้ของพนักงาน (4.) พนักงานควรคำนึงถึงหลักความเป็นจริงในการช่วยเหลือเด็ก (5.) พนักงานต้องเป็นคนดีที่เสมอต้นเสมอปลายกับเด็ก (6.) การทำงานส่วนหนึ่งควรให้การช่วยเหลือครอบครัวเด็กด้วย (จาก (2.)-(6.) มี มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (7.) ควรจะรับฟังเด็กเร่ร่อนได้เล่าถึงตนเองก่อนที่จะชี้แนะสิ่งต่างๆ (มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (8.) หน่วยงานที่จะให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนควรจะสนับสนุนพนักงานในเรื่องค่าตอบแทนอย่างเพียงพอ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (9.) ควรกระจายการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 1 ข้อความ คือ ควรให้ข้อมูลแก่เด็กเร่ร่อนแล้วให้เด็กตัดสินใจในเรื่องราวต่างๆด้วยตัวเอง (มัธยฐาน = 4.12 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04)

ส่วนข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยมากเช่นกัน แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ ควรพิจารณาความพร้อมของเด็กเร่ร่อนก่อนที่จะให้การช่วยเหลือ (มัธยฐาน = 3.92 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.56)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยปานกลาง แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันจำนวน 2 ข้อความ คือ (1.) ควรให้เด็กเร่ร่อนอาศัยอยู่บ้านสงเคราะห์แยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ (มัธยฐาน = 3.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.07) (2.) ควรรอให้เด็กเร่ร่อนแสดงความต้องการของตนเองแล้ว จึงจะไปช่วยเหลือ (มัธยฐาน = 2.60 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.60)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ในเรื่องหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐาน สูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาอารมณ์เด็กเร่ร่อน	4.78	5	0.22	0.98	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ควรเตรียมความพร้อมให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ควรพัฒนาอารมณ์ก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	4.50	5	0.50	1.22	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ควรจะชักชวนเด็กให้สมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	3.61	4	0.39	1.24	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความ เกี่ยวกับหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ในเรื่องหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุดจำนวน 4 ข้อความ และเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 5 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อความ คือ (1.) การศึกษาวิชาสามัญควรเตรียมความพร้อมให้เด็กอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น (มัธยฐาน = 4.91 ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (2.) ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ

ในการพัฒนาารมณเด็กเรื้อรอน (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหวางควอไทล์ = 0.98) (3.) ควรเตรียมความพร้อม
ให้เด็กได้ฝึกทักษะอาชีพที่หลากหลายเพื่อเด็กจะได้เลือกอาชีพที่ชอบต่อไป (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหวาง
ควอไทล์ = 1.01) (4.) ควรพัฒนาารมณก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ (มัธยฐาน = 4.50 พิสัย
ระหวางควอไทล์ = 1.22)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก
จำนวน 1 ข้อความ คือ ควรจะชักชวนเด็กให้เด็กสมัครใจเข้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์ (มัธยฐาน =
3.61 พิสัยระหวางควอไทล์ = 1.24)

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ในเรื่องหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐาน สูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพ เพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาารมณืเด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ควรพัฒนาารมณืก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ	4.50	5	0.50	1.22	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์	3.35	3.50	0.15	1.43	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับหลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน ในเรื่อง หลักการงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อความ และเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 5 ข้อความ ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อความ คือ (1.) ควรสนับสนุนให้เด็กฝึกอาชีพเพื่อมุ่งสู่การยึดเป็นอาชีพ (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (2.) ควรมีสถานที่และบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการพัฒนาารมณืเด็กเร่ร่อน (มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (3.) การศึกษาวิชาสามัญควรส่งเสริมให้เด็กอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (4.) ควรพัฒนาารมณืก่อนที่จะให้การช่วยเหลือในด้านอื่นๆ (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.22)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ คือ ควรส่งเสริมให้เด็กอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมของบ้านสงเคราะห์ (มัธยฐาน = 3.35 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.43)

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก	4.91	5	0.09	0.53	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ควรมีความสุขรอบคอบในการทำงาน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อนที่เข้าถึงตัวเด็ก	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก	4.78	5	0.22	0.64	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรอยู่ในที่ที่ไม่ลับตาคน	4.50	5	0.50	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	ควรมีกิจกรรมการให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.40	4	-0.40	1.04	มาก	สอดคล้อง
9	ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆร่วมกัน	4.40	4	-0.40	0.99	มาก	สอดคล้อง
10	กิจกรรมต่างๆจัดให้เด็กควรมีไม่ซ้ำซาก	4.25	4.50	0.25	1.25	มาก	สอดคล้อง
11	วิธีการควบคุมเด็กควรใช้ชวบนการกลุ่มเด็กกันเอง	4.07	4.50	0.43	1.48	มาก	สอดคล้อง
12	การประสานงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง	4.00	4	-	1.36	มาก	สอดคล้อง
13	กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็นเกมฝึกสมองง่ายๆ	3.70	4	0.30	1.33	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 7 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับหลักการทำงานภาคสนามให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 ข้อความ และเห็นด้วยมาก จำนวน 6 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 13 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 ข้อความ คือ (1.) ควรมีวิธีการสนทนาในการช่วยเหลือเด็ก (มัธยฐาน = 4.49 พิสัยระหว่างควอไทล์

= 0.56) (2.) ควรแสดงท่าทีที่เป็นมิตรกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.53) (3.) ควรมีความสุขุมรอบคอบในการทำงาน (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (4.) ควรจัดให้มีสื่อเคลื่อน-
ที่เข้าถึงตัวเด็ก (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (5.) ยอมรับสภาพร่างกายของเด็กได้ (มัธยฐาน
= 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (6.) ควรเตรียมปัจจัยที่จำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็ก (มัธยฐาน = 4.78
พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.64) (7.) สถานที่จัดกิจกรรมให้เด็กควรอยู่ในที่ที่ไม่ลับตาคน (มัธยฐาน = 4.50
พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.06)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก
จำนวน 6 ข้อความ คือ (1.) ควรมีกิจกรรมให้เด็กได้ออกกำลังกาย (มัธยฐาน = 4.40 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04)
(2.) ควรมีกฎระเบียบให้เด็กในการใช้อุปกรณ์ต่างๆร่วมกัน (มัธยฐาน = 4.40 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.99)
(3.) กิจกรรมต่างๆจัดให้เด็กควรไม่ซ้ำซาก (มัธยฐาน = 4.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25) (4.) วิธีควบคุม
เด็กควรใช้ขบวนการกลุ่มเด็กกันเอง (มัธยฐาน = 4.07 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.48) (5.) การประสานงาน
ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง (มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.36) (6.) กิจกรรมที่ให้เด็กควรเป็น
เกมฝึกสมองง่ายๆ (มัธยฐาน = 3.70 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.33)

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ให้เด็กดูแลรับผิดชอบการทำงานในบ้านร่วมกัน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ควรมีอุปกรณ์การกีฬาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายที่หลากหลาย	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ควรมีบริเวณพื้นที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ควรมุ่งส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆในบ้าน	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	บ้านหลังหนึ่งๆควรจัดให้กลุ่มเด็กพวกเดียวกันความสนิทสนมอยู่ด้วยกันโดยมีผู้ใหญ่คอยดูแล	4.66	5	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียนควรมีผู้ใหญ่จัดการเรียนการสอนเด็กที่บ้านโดยเน้นการอ่านออกเขียนได้	4.66	5	0.34	1.33	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	กรณีเด็กไปเข้าเรียนในโรงเรียน ควรมีผู้ใหญ่คอยให้การช่วยเหลือ	4.66	5	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	ตั้งกฎระเบียบต่างๆในบ้านร่วมกับเด็ก	4.59	5	0.41	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	ควรมีอุปกรณ์สื่อมวลชนสำหรับการบันเทิงในบ้าน	4.59	5	0.41	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	กิจกรรมต่างๆที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก	4.50	5	0.50	1.34	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	ควรมีเครื่องโทรศัพท์หยอดเหรียญให้เด็กใช้	3.05	3	-0.05	1.20	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 8 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับหลักการทำงานบ้านสงเคราะห์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 12 ข้อความ และเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 13 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 12 ข้อความ คือ (1.) ให้เด็กดูและรับผิดชอบการทำงานในบ้านรวมกัน (2.) ควรเตรียมปัจจัยสี่ความจำเป็นขั้นพื้นฐานให้เด็กอย่างเพียงพอ (จาก (1.)-(2.) มี มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (3.) ควรมีอุปกรณ์การกีฬาที่ส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกายที่หลากหลาย (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (4.) กิจกรรมที่จัดให้เน้นเรื่องกลุ่มสัมพันธ์ (5.) ควรมีบริเวณพื้นที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย (จาก (4.)-(5.) มี มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (6.) ควรมุ่งส่งเสริมความรู้ในเรื่องต่างๆในบ้าน (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (7.) บ้านหลังหนึ่งๆควรจัดให้กลุ่มเด็กเพศเดียวกันที่มีความสนิทสนมอยู่ด้วยกัน โดยมีผู้ใหญ่คอยดูแล (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.08) (8.) กรณีเด็กไม่เข้าเรียนในโรงเรียนควรมีผู้ใหญ่จัดการเรียนการสอนเด็กที่บ้านโดยเน้นการอ่านออกเขียนได้ (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.33) (9.) กรณีเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนควรมีผู้ใหญ่คอยให้การช่วยเหลือ (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.96) (10.) ตั้งกฎระเบียบต่างๆในบ้านร่วมกับเด็ก (11.) ควรมีอุปกรณ์สื่อมวลชนสำหรับการบันเทิงในบ้าน (จาก (10.)-(11.) มีมัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.12) (12.) กิจกรรมต่างๆที่จัดให้เด็กไม่ควรซ้ำซาก (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.34)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ คือ ควรมีเครื่องโทรศัพท์หยอดเหรียญให้เด็กใช้ (มัธยฐาน = 3.05 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.20)

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของคุณลักษณะที่ดีของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	มีความอดทน	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ไวต่อความรู้สึกของเด็ก	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	มีท่าทีที่เป็นมิตร	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	รู้จักใช้อารมณ์ขัน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	รู้จักการทำงานเป็นทีม	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	เข้าใจการทำงานของหน่วยงานที่ตนเองเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆให้เด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	มีจิตใจที่เสียสละ	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	แต่งกายให้เหมาะกับกาลเทศะ	4.66	5	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
14	จบการศึกษาสาขาใดก็ได้	4.25	4.5	0.25	1.25	มาก	สอดคล้อง
15	มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์	3.21	3	-0.21	1.50	ปานกลาง	สอดคล้อง
16	จบการศึกษาทางจิตวิทยา	3.12	3	-0.12	1.40	ปานกลาง	สอดคล้อง
17	ควรเป็นเพศหญิง	2.75	3	0.25	2.04	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของบุคลากรให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 16 ข้อความ และไม่สอดคล้องกัน จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 17 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งเดียวกันว่าเป็นความเห็นด้วยมากที่สุดจำนวน 13 ข้อความ คือ (1.) มีความอดทน (2.) วัตถุประสงค์ของโครงการ (3.) มีทำที่ที่เป็นมิตร (จาก (1.)-(3.) มี มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (4.) รู้จักใช้อารมณ์ขัน (5.) รู้จักการทำงานเป็นทีม (6.) เข้าใจการทำงาน ของหน่วยงานที่ตนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน (7.) มีความสามารถในการให้การปรึกษาแก่เด็ก (จาก (4.)-(7.) มีมัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (8.) ประเมินการทำงานช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของตนเองตลอดเวลา (9.) รู้ถึงวิถีชีวิตของการเป็นเด็กเร่ร่อน (10.) เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กเร่ร่อน (จาก (8.)-(10.) มี มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (11.) ชอบมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กเร่ร่อน (มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (12.) มีจิตใจที่เสียสละ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (13.) แต่งกายให้เหมาะกับกาลเทศะ (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.08)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าเป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ คือ จบการศึกษาสาขาใดก็ได้ (มัธยฐาน = 4.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 2 ข้อความ คือ (1.) มีพื้นฐานครอบครัวที่สมบูรณ์ (มัธยฐาน = 3.21 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50) (2.) จบการศึกษาทางจิตวิทยา (มัธยฐาน = 3.12 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.40)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยปานกลาง แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ ควรเป็นเพศหญิง (มัธยฐาน = 2.75 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.04)

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของทัศนคติของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	รักเด็ก	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	เป็นผู้หวังดีต่อเด็ก	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	มองโลกในแง่ดี	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับทัศนคติของพนักงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน และมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ จำนวน 9 ข้อความ คือ (1.) รักเด็ก (2.) เชื่อในความสามารถของเด็กเร่ร่อนที่จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น (จาก (1.)-(2.) มี มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (3.) ให้ความเป็นธรรมแก่เด็ก (4.) สำนึกถึงการที่เด็กเร่ร่อนเป็นผู้บอบช้ำมาจากครอบครัว (จาก (3.)-(4.) มี มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (5.) เป็นผู้หวังดีต่อเด็ก (6.) เชื่อในความสำคัญของสถาบันครอบครัวที่ควรมีต่อเด็ก (7.) ตั้งใจที่จะช่วยเหลือเด็ก (จาก (5.)-(7.) มีมัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (8.) มองโลกในแง่ดี (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (9.) เชื่อว่าพื้นฐานของเด็กเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95)

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	หลักการในการให้การปรึกษา	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	จิตวิทยาวัยรุ่น	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	วิธีเขียนกรณีศึกษา	4.66	5	0.34	1.33	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.66	5	0.34	1.18	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน	4.59	5	0.41	1.54	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
8	โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.50	5	0.50	1.67	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
9	สถาบันครอบครัวไทย	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน	4.37	5	0.63	1.19	มาก	สอดคล้อง
11	วิทยาการการเรียนการสอน	4.30	4	-0.30	1.07	มาก	สอดคล้อง
12	การกีฬา	4.30	4	-0.30	1.07	มาก	สอดคล้อง
13	ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	4.25	4.5	0.25	1.25	มาก	สอดคล้อง
14	ดนตรี	4.16	4	-0.16	0.91	มาก	สอดคล้อง
15	ศิลปหัตถกรรม	4.11	4	-0.11	0.77	มาก	สอดคล้อง
16	หลักการบริหารงานโครงการ	3.92	3.5	-0.42	1.45	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ทำงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 14 ข้อความ และไม่สอดคล้องกัน จำนวน 2 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 16 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 7 ข้อความ คือ (1.) จิตวิทยาเด็กเร่ร่อน (2.) หลักการในการให้การปรึกษา (จาก (1.)-(2.) มีมัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (3.) จิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก (4.) จิตวิทยาวัยรุ่น (จาก (3.)-(4.)

มีมัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (5.) วิธีเขียนกรณีศึกษา (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.33) (6.) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.18) (7.) สถาบันครอบครัวไทย (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยมากที่สุด แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 2 ข้อความ คือ (1.) การรักษาพยาบาลขั้นพื้นฐาน (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.54) (2.) โรคติดต่อทางผิวหนัง (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.67)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 7 ข้อความ คือ (1.) กฎหมายเบื้องต้นที่เกี่ยวข้องกับเด็กเร่ร่อน (มัธยฐาน = 4.37 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.19) (2.) วิทยาการการเรียนการสอน (3.) การกีฬา (จาก (2.)-(3.) มีมัธยฐาน = 4.30 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.07) (4.) ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (มัธยฐาน = 4.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25) (5.) ดนตรี (มัธยฐาน = 4.16 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.91) (6.) ศิลปหัตถกรรม (มัธยฐาน = 4.11 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.77) (7.) หลักการบริหารงานโครงการ (มัธยฐาน = 3.92 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.45)

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ข้อความเกี่ยวกับความที่เห็นด้วยของการรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน
ของหน่วยงาน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	จัดนิทรรศการปัญหาเด็กเร่ร่อน	4.78	5	0.22	0.98	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่ประชาชน	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการรณรงค์ให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนของหน่วยงานและมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ จำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุดจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ คือ (1.) เผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อนในสิ่งพิมพ์ต่างๆ (2.) เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อโทรทัศน์ (3.) จัดเครือข่ายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน (จาก (1.)-(3.) มี มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (4.) ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ปัญหาเด็กเร่ร่อน (5.) เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนให้รัฐบาลกำหนดในแผนพัฒนาระดับชาติ (จาก (4.)-(5.) มี มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ =

- 0.13) (6.) เสนอปัญหาเด็กเร่ร่อนผ่านสื่อทางวิทยุกระจายเสียง (มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66)
(7.) จัดประชุมสัมมนาปัญหาเด็กเร่ร่อน (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.98) (8.) จัดนิทรรศการ
ปัญหาเด็กเร่ร่อน (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (9.) ศึกษาวิจัยปัญหาเด็กเร่ร่อนเผยแพร่สู่
ประชาชน (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90)

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ครอบครัวของเด็ก	5.00	5	-	1.25	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	โรงเรียนในเรื่องการศึกษา	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	องค์การพัฒนาเด็กเร่ร่อนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆในการส่งเสริมการทำงาน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	กรมตำรวจ ในการสอดส่องดูแล	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	กรมประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	กรมการศึกษานอกโรงเรียน ในเรื่อง การศึกษานอกระบบ	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	สถาบันทางการศึกษา ในการศึกษาวิจัย	4.78	5	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ประชากรของประเทศ ในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน	4.66	5	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	สถาบันทางศาสนาในการรับดูแล	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	องค์การต่างประเทศในการสนับสนุนงบประมาณ	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	กองสารวัตรนักเรียน ในการตรวจตราวินัย	4.10	4	-0.10	1.15	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการประสานงานให้การช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 11 ข้อความ และเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 12 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 11 ข้อความ คือ (1.) ครอบครัวของเด็ก (มัธยฐาน = 5.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25) (2.) โรงเรียนในเรื่องการศึกษา (มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (3.) องค์การพัฒนาเด็กเร็วร้อนในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (4.) องค์การพัฒนาเด็กอื่นๆ ในการส่งเสริมการทำงาน (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (5.) กรมตำรวจในการสอดส่องดูแล (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (6.) กรมประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (7.) กรมการศึกษานอกโรงเรียนในเรื่องการศึกษานอกระบบ (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (8.) สถาบันทางการศึกษาในการศึกษาวิจัย (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.89) (9.) ประชากรของประเทศในการส่งเสริมสนับสนุนการทำงาน (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.08) (10.) สถาบันทางศาสนาในการรับดูแล (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04) (11.) องค์การต่างประเทศในการสนับสนุนงบประมาณ (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ คือ กองสารวัตรนักเรียน ในการตรวจตราวินัย (มัธยฐาน = 4.10 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.15)

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.66	5	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	จริยธรรม	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	การสร้างวินัยในตนเอง	4.66	5	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร	4.50	5	0.50	1.34	มาก	สอดคล้อง
10	วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	4.21	5	0.79	1.37	มาก	สอดคล้อง
11	วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	4.00	4	-	1.50	มาก	สอดคล้อง
12	วิธีการติดต่อสื่อสาร	4.00	4	-	1.36	มาก	สอดคล้อง
13	ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	3.92	4	0.08	1.50	มาก	สอดคล้อง
14	วิทยาศาสตร์นารู้สำหรับเด็ก	3.92	4	0.08	1.50	มาก	สอดคล้อง
15	ไขข้อปัญหาสังคม	3.90	4	0.10	1.07	มาก	สอดคล้อง
16	กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	3.87	4	0.13	1.34	มาก	สอดคล้อง
17	เพศศึกษา	3.78	4	0.22	1.50	มาก	สอดคล้อง
18	กิจกรรมเข้าจังหวะ	3.27	3	-0.27	1.28	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 9 ข้อความ เห็นด้วยมาก จำนวน 8 ข้อความ และเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ

จากจำนวนทั้งหมด 18 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 9 ข้อความ คือ (1.) การรู้จักคุณค่าของตนเอง (มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (2.) หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย (มัธยฐาน = 4.19 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (3.) วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย (4.) วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม (จาก (3.)-(4.) มี มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (5.) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (6.) โรคติดต่อทางผิวหนัง (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.88) (7.) จริยธรรม (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (8.) สร้างวินัยในตนเอง (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.96) (9.) คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.34)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 8 ข้อความ คือ (1.) วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน (มัธยฐาน = 4.21 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.37) (2.) วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ (มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50) (3.) วิธีการติดต่อสื่อสาร (มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.36) (4.) ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (5.) วิทยาศาสตร์นำรู้สำหรับเด็ก (จาก (4.)-(5.) มี มัธยฐาน = 3.92 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50) (6.) ไขข้อปัญหาสังคม (มัธยฐาน = 3.90 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.07) (7.) กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก (มัธยฐาน = 3.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.34) (8.) เพศศึกษา (มัธยฐาน = 3.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ คือ กิจกรรมเข้าจังหวะ (มัธยฐาน = 3.27 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.28)

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ข้อความเกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิชาสามัญ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐาน สูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	จัดให้มีการออกค่าย	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.91	5	0.09	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	จัดทัศนศึกษา	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจได้ง่าย	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	4.66	5	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
14	เน้นการอภิปรายกลุ่ม	4.59	5	0.41	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
15	วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	4.50	5	0.50	1.22	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิชาสามัญ และมีความ

เห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวน 9 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์ เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุดจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ คือ (1.) จัดให้มีการออกค่าย (มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (2.) ให้เด็กได้เห็นของจริง (3.) ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน (4.) สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย (5.) จัดทัศนศึกษา (จาก (2.)–(5.) มีมัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (6.) ให้เด็กได้ปฏิบัติจริง (7.) ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก (8.) หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี (9.) ใช้ภาษาที่เด็กเร้าร้อนเข้าใจได้ง่าย (10.) มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก (จาก (6.)–(10.) มีมัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (11.) สรุปลงความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90) (12.) เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (13.) ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.96) (14.) เน้นการอภิปรายกลุ่ม (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.12) (15.) วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.22)

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดีสอนน้อง	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	4.00	5	1.00	1.78	มาก	ไม่สอดคล้อง
8	บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	3.66	3.50	-0.11	1.67	มาก	ไม่สอดคล้อง
9	การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.33	4	0.67	1.57	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวิชาสามัญว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 6 ข้อความ และไม่สอดคล้องกัน จำนวน 3 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 6 ข้อความ คือ (1.) มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84)

(2.) การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน (3.) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม (จาก (2.)-(3.) มีมัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (4.) มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90) (5.) จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (6.) บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยมาก แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 2 ข้อความ คือ (1.) การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่ (มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.78) (2.) บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน (มัธยฐาน = 3.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.67)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยปานกลาง แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ (มัธยฐาน = 3.33 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.57)

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี
ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาอารมณ์ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	รู้ถึงคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	การไว้วางใจ	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ความรัก	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ลดความกลัว	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ลดความก้าวร้าว	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ลดความเครียด	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	การรับรู้ผิดชอบ	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	สมาธิ	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาอารมณ์ และมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวนทั้งหมด 11 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุดจำนวนทั้งหมด 11 ข้อความ คือ (1.) รู้ถึงคุณค่าของตนเอง (มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (2.) การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน (3.) การไว้วางใจ (4.) ความรัก (5.) ลดความกลัว (จาก (2.)-(5.) มีมัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (6.) ลดความก้าวร้าว (7.) ลดความเครียด (จาก (6.)-(7.) มีมัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (8.) การรับรู้ผิดชอบ (มัธยฐาน 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (9.) ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (10.) สมาธิ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (11.) ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95)

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาอารมณ์ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุด ถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การกีฬา	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	การจัดออกค่ายพักแรม	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ศิลปะวาดเขียน	4.91	5	0.09	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	การทัศนศึกษา	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ทางการให้การปรึกษา	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	เล่นดนตรี	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	ร้องเพลง	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ฟังดนตรี	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	เกมการละเล่น	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	ทางจิตบำบัด	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	กิจกรรมทางศาสนา	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	ทางจิตเวช	4.73	5	0.27	1.11	มากที่สุด	สอดคล้อง
14	อ่านหนังสือบันเทิง	4.10	4	-0.10	0.96	มาก	สอดคล้อง
15	กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.05	4	-0.05	1.16	มาก	สอดคล้อง
16	การเรียนในโรงเรียน	4.04	4	-0.04	0.91	มาก	สอดคล้อง
17	เดินร่ำ	3.72	4	0.28	1.37	มาก	สอดคล้อง
18	เพื่อนร่ำ	3.70	4	0.30	1.20	มาก	สอดคล้อง
19	วีดีโอเกม	2.83	3	0.17	1.00	ปานกลาง	สอดคล้อง

จากตารางที่ 18 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาอารมณ์ แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 13 ข้อความ เห็นด้วยมาก จำนวน 5 ข้อความ และเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 19 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกันดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 13 ข้อความ คือ (1.) การกีฬา (2.) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (3.) การจัดออกค่ายพักแรม (4.) ศิลปวาดเขียน (จาก (1.)–(4.) มีมัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (5.) การทัศนศึกษา (6.) ทางให้การปรึกษา (จาก (5.)–(6.) มี มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (7.) เล่นดนตรี (8.) ร้องเพลง (9.) ฟังดนตรี (จาก (7.)–(9.) มี มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (10.) เกมการละเล่น (11.) ทางจิตบำบัด (จาก (10.)–(11.) มีมัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (12.) กิจกรรมทางศาสนา (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (13.) ทางจิตเวช (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.11)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 5 ข้อความ คือ (1.) อ่านหนังสือบันเทิง (มัธยฐาน = 4.10 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.96) (2.) กิจกรรมเข้าจังหวะ (มัธยฐาน = 4.05 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.16) (3.) การเรียนในโรงเรียน (มัธยฐาน = 4.04 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.91) (4.) เดินรำ (มัธยฐาน = 3.72 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.37) (5.) ฟ้อนรำ (มัธยฐาน = 3.70 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.20)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ คือ วีดีโอเกม (มัธยฐาน = 2.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.00)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์ โดยเรียงลำดับ จากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ
1	สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้าน	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	4.91	5	0.09	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนในท้องถิ่น	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	วัยไล่เลี่ยกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	4.66	5	0.34	1.18	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของการรักษาพยาบาล	4.50	5	0.50	1.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
		4.00	5	-	1.41	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 19 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์ แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 11 ข้อความ เห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด

12 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 11 ข้อความ คือ (1.) สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์ (2.) จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง (จาก (1.)-(2.) มีมัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (3.) จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ (4.) มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ (จาก (3.)-(4.) มีมัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (5.) จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ (มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (6.) เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (7.) มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.22) (8.) เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90) (9.) จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (10.) จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.18) (11.) วัลย์ไล่เสียกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าเป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ คือ จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของการรักษาพยาบาล (มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.41)

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ข้อความเกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ร้องเพลง	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	เล่นดนตรี	4.31	4	-0.31	1.01	มาก	สอดคล้อง
3	พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	3.75	4	0.25	1.33	มาก	สอดคล้อง
4	ทำขนม	3.75	4	0.25	1.06	มาก	สอดคล้อง
5	ช่างซ่อมรถจักรยาน	3.72	4	0.28	1.27	มาก	สอดคล้อง
6	พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	3.60	4	0.40	1.40	มาก	สอดคล้อง
7	พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	3.59	4	0.41	1.34	มาก	สอดคล้อง
8	ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	3.33	3.5	0.17	0.66	ปานกลาง	สอดคล้อง
9	ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	3.30	3	-0.30	1.12	ปานกลาง	สอดคล้อง
10	พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	3.25	3.5	0.25	1.25	ปานกลาง	สอดคล้อง
11	ช่างเชื่อมโลหะ	3.25	4	0.75	2.07	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
12	เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	3.21	4	0.79	1.37	ปานกลาง	สอดคล้อง
13	ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	3.20	3	-0.20	1.13	ปานกลาง	สอดคล้อง
14	พนักงานรับโทรศัพท์	3.12	3	-0.12	1.28	ปานกลาง	สอดคล้อง
15	ช่างเสริมสวย	3.07	3	-0.07	1.53	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
16	ช่างซ่อมวิทยุ	3.00	4	1.00	2.25	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
17	ช่างซ่อมโทรทัศน์	3.00	4	1.00	2.25	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
18	ยามรักษาความปลอดภัย	2.90	3	0.10	1.83	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง
19	พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	2.87	3	0.13	1.50	ปานกลาง	สอดคล้อง
20	ช่างซ่อมแอร์	2.75	3	0.25	2.15	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 20 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพ ว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 14 ข้อความ และไม่สอดคล้องกัน จำนวน 6 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 20 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 1 ข้อความ คือ ร้องเพลง (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 6 ข้อความ คือ (1.) เล่นดนตรี (มัธยฐาน = 4.31 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (2.) พนักงานล้างจานในภัตตาคาร (มัธยฐาน = 3.75 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.33) (3.) ทำขนม (มัธยฐาน = 3.75 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.06) (4.) ช่างซ่อมรถจักรยาน (มัธยฐาน = 3.72 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.27) (5.) พนักงานรักษาความปลอดภัยในอาคาร (มัธยฐาน = 3.60 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.40) (6.) พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน (มัธยฐาน = 3.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.34)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 7 ข้อความ คือ (1.) ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ (มัธยฐาน = 3.33 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (2.) ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง (มัธยฐาน = 3.30 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.12) (3.) พนักงานเดินเอกสารของบริษัท (มัธยฐาน = 3.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25) (4.) เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร (มัธยฐาน = 3.21 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.37) (5.) ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด (มัธยฐาน = 3.20 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13) (6.) พนักงานรับโทรศัพท์ (มัธยฐาน = 3.12 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.28) (7.) พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า (มัธยฐาน = 2.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยปานกลาง แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 6 ข้อความ คือ (1.) ช่างเชื่อมโลหะ (มัธยฐาน = 3.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.07) (2.) ช่างเสริมสวย (มัธยฐาน = 3.07 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.53) (3.) ช่างซ่อมวิทยุ (4.) ช่างซ่อมโทรทัศน์ (จาก (3.)-(4.) มีมัธยฐาน = 3.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.25) (5.) ยามรักษาความปลอดภัย (มัธยฐาน = 2.90 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.83) (6.) ช่างซ่อมแอร์ (มัธยฐาน = 2.75 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.15)

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 7-12 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกทักษะอาชีพโดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจง่าย	4.94	5	0.66	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.91	5	0.09	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.73	5	0.27	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.66	5	0.34	0.96	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไรสาระกับเด็ก	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.50	5	0.50	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	4.25	4.5	0.25	1.25	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 21 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกทักษะอาชีพ และมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวนทั้งหมด 10 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ จำนวน 10 ข้อความ คือ (1.) สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจง่าย (มัธยฐาน = 4.94

พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (2.) ให้เด็กได้เห็นของจริง (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (3.) ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (4.) ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง (มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (5.) เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (6.) ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.96) (7.) ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04) (8.) หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13) (9.) มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.06) (10.) วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ โดยเรียงลำดับ จากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆอย่างเพียงพอ	4.78	5	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง	4.78	5	0.22	1.14	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	4.66	5	0.34	1.18	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	4.25	4.5	0.25	1.25	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 22 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 7-12 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะ แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 ข้อความ และเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 6 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 ข้อความ คือ (1.) ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี (มัธยฐาน = 4.79 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (2.) จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (3.) มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆอย่างเพียงพอ (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.89) (4.) ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.14) (5.) มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.18)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ คือ สถานที่ฝึกทักษะอาชีพ ควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ (มัธยฐาน = 4.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25)

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	เพศศึกษา	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	วิธีการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	การสร้างวินัยในตนเอง	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	คณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	โรคติดต่อทางผิวหนัง	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	จริยธรรม	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย	4.59	5	0.41	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน	4.59	5	0.41	0.99	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
14	ไขข้อปัญหาสังคม	4.40	4	-0.40	1.04	มาก	สอดคล้อง
15	วิธีการติดต่อสื่อสาร	4.25	4.5	0.25	1.25	มาก	สอดคล้อง
16	กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.16	4	-0.16	1.17	มาก	สอดคล้อง
17	วิทยาศาสตร์น่ารู้สำหรับเด็ก	3.91	4	0.09	0.83	มาก	สอดคล้อง
18	วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ	3.50	3.50	-	1.25	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 23 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ แต่มีความเห็นด้วย

มากที่สุด จำนวน 13 ข้อความ และเห็นด้วยมาก จำนวน 5 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 18 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 13 ข้อความ คือ (1.) การรู้จักคุณค่าของตนเอง (มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (2.) เพศศึกษา (3.) วิธีการดูแลสุขภาพร่างกาย (4.) วิธีดำรงชีวิตอยู่ในสังคม (5.) การสร้างวินัยในตนเอง (จาก (2.)–(5.) มีมัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.13) (6.) หลักการเขียนและอ่านหนังสือไทย (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (7.) โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (8.) ศณิตศาสตร์เกี่ยวกับการบวก ลบ คูณและหาร (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90) (9.) โรคติดต่อทางผิวหนัง (10.) จริยธรรม (จาก (9.)–(10.) มีมัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (11.) ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.21) (12.) วิชาตามระดับหลักสูตรกรมการศึกษานอกโรงเรียน (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.99) (13.) กฎหมายจำเป็นเบื้องต้นสำหรับเด็ก (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 5 ข้อความ คือ (1.) ไขข้อปัญหาสังคม (มัธยฐาน = 4.40 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.04) (2.) วิธีการติดต่อสื่อสาร (มัธยฐาน = 4.25 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25) (3.) กิจกรรมเข้าจังหวะ (มัธยฐาน = 4.16 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.17) (4.) วิทยาศาสตร์นํ้ารู้สำหรับเด็ก (มัธยฐาน = 3.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.83) (5.) วิชาตามระดับหลักสูตรการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ (มัธยฐาน = 3.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.25)

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเรื้อร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการการศึกษาวชิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิชาสามัญโดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐาน สูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ใช้ภาษาที่เด็กเรื้อร่อนเข้าใจได้ง่าย	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	จัดให้มีการออกค่าย	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	จัดทัศนศึกษา	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
14	เน้นการอภิปรายกลุ่ม	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
15	มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 24 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิธีการสอนวิชาสามัญ และมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวนทั้งหมด 15 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุดจำนวนทั้งหมด 15 ข้อความ คือ (1.) ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง (2.) ให้เด็กได้เห็นของจริง (3.) ควรยกตัวอย่างประกอบในสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก (จาก (1.)-(3.) มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (4.) หลีกเลี่ยงการยกประเด็นที่ตอกย้ำความรู้สึกที่ไม่ดี (5.) ใช้ภาษาที่เด็กเร่ร่อนเข้าใจง่าย (6.) ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน (จาก (4.)-(6.) มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (7.) เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม (8.) จัดให้มีการออกค่าย (จาก (7.)-(8.) มัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (9.) ให้เด็กกล่าวสรุปเนื้อหาทวนซ้ำเพื่อความเข้าใจ (10.) สื่อที่ใช้ประกอบการเรียนควรเข้าใจได้ง่าย (11.) จัดทัศนศึกษา (จาก (9.)-(11.) มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (12.) สรุปใจความสำคัญก่อนจบการเรียนในแต่ละครั้ง (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90) (13.) วางแผนการเรียนแต่ละครั้งร่วมกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (14.) เน้นการอภิปรายกลุ่ม (15.) มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก (จาก (14.)-(15.) มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.10)

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการการศึกษาวชิชาสามัญ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวชิชาสามัญ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า	4.59	5	0.41	1.04	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	มีสัณทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	บรรยากาศการเรียนการสอนแบบพี่ใจดีสอนน้อง	4.35	5	0.65	1.30	มาก	สอดคล้อง
6	บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน	3.83	5	1.17	1.95	มาก	ไม่สอดคล้อง
7	การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน	3.73	5	1.27	1.01	มาก	สอดคล้อง
8	การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่	3.33	4	0.67	1.50	ปานกลาง	สอดคล้อง
9	การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ	3.07	3	-0.07	2.20	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 25 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การศึกษาวชิชาสามัญ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการศึกษาวชิชาสามัญว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 7 ข้อความ และไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 4 ข้อความ คือ (1.) มีการยืดหยุ่นในการเรียนการสอน (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90)

(2.) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเรียนการสอนให้พร้อม (3.) จัดแหล่งหนังสือให้เด็กศึกษาค้นคว้า (จาก (2.)-(3.) มี มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.41) (4.) มีสันทนาการสอดแทรกในการเรียนการสอนเป็นระยะๆ (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 2 ข้อความ คือ (1.) บรรยากาศการเรียนการสอนแบบที่ใจดีสอนน้อย (มัธยฐาน = 4.35 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.30) (2.) การเรียนการสอนไม่จัดเป็นชั้นเรียนเหมือนในระบบโรงเรียน (มัธยฐาน = 3.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยมากแต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ บ้านสงเคราะห์หลังหนึ่งๆมีเด็กไม่เกิน 10 คน (มัธยฐาน = 3.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.95)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยปานกลาง จำนวน 1 ข้อความ คือ การเรียนการสอนให้อยู่ในบ้านสงเคราะห์ที่เด็กอาศัยอยู่ (มัธยฐาน = 3.33 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยปานกลาง แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ การเรียนการสอนเด็กเร่ร่อนแยกต่างหากกับเด็กด้อยโอกาสอื่นๆ (มัธยฐาน = 3.07 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.20)

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการการศึกษาวิชาสามัญ ซึ่งเป็นวิชาสามัญ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การรู้จักคุณค่าของตนเอง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ความรัก	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	การรู้รับผิดชอบ	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	การไว้วางใจ	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ลดความก้าวร้าว	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ลดความกลัว	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	ลดความเครียด	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	สมาธิ	4.73	5	0.27	0.90	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว	4.66	5	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 26 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นการพัฒนาอารมณ์ และมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวนทั้งหมด 11 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวนทั้งหมด 11 ข้อความ คือ (1.) รู้จักคุณค่าของตนเอง (2.) ความรัก (จาก (1.)-(2.) มีมัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (3.) การรู้รับผิดชอบ (4.) การปรับตัวในกลุ่มเพื่อน (5.) การไว้วางใจ (6.) ลดความก้าวร้าว (7.) ลดความกลัว (จาก (3.)-(7.) มีมัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (8.) ลดความเครียด (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (9.) ลดความเบี่ยงเบนทางเพศ (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (10.) สมาธิ (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.90) (11.) ปรับจิตใจให้พร้อมในการกลับสู่ครอบครัว (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.08)

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ ซึ่ง เป็นวิธีการพัฒนาอารมณ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุด ถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	การกีฬา	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ทางการให้การปรึกษา	4.87	5	0.13	0.62	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	เล่นดนตรี	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ร้องเพลง	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ฟังดนตรี	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	เกมการละเล่น	4.78	5	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	การจัดออกค่ายพักแรม	4.73	5	0.27	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	ทางจิตบำบัด	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	ทางจิตเวช	4.73	5	0.27	1.23	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	กิจกรรมทางศาสนา	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
12	ศิลปะวาดเขียน	4.66	5	0.34	1.08	มากที่สุด	สอดคล้อง
13	การทัศนศึกษา	4.66	5	0.34	0.92	มากที่สุด	สอดคล้อง
14	กิจกรรมเข้าจังหวะ	4.33	5	0.67	1.44	มาก	สอดคล้อง
15	อ่านหนังสือบันเทิง	4.13	4	-0.13	0.98	มาก	สอดคล้อง
16	เดินรำ	4.00	4	-	1.50	มาก	สอดคล้อง
17	การเรียนในโรงเรียน	3.92	3.5	-0.42	1.45	มาก	สอดคล้อง
18	ฟ้อนรำ	3.83	4	0.17	1.22	มาก	สอดคล้อง
19	วิดีโอเกม	2.92	3	0.08	1.75	ปานกลาง	ไม่สอดคล้อง

จากตารางที่ 27 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ ซึ่งเป็นวิธีการพัฒนาอารมณว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 18 ข้อความ และไม่สอดคล้อง จำนวน 1

ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 19 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐาน และพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 13 ข้อความ คือ (1.) การกีฬา (มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (2.) กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (3.) ทางการให้การปรึกษา (มัธยฐาน = 4.87 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.62) (4.) เล่นดนตรี (5.) ร้องเพลง (6.) ฟังดนตรี (จาก (4.)-(6.) มีมัธยฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66) (7.) เกมการละเล่น (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.89) (8.) การออกค่ายพักแรม (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (9.) ทางจิตบำบัด (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (10.) ทางจิตเวช (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.23) (11.) กิจกรรมทางศาสนา (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (12.) ศิลปวาดเขียน (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.08) (13.) การทัศนศึกษา (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.92)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 5 ข้อความ คือ (1.) กิจกรรมเข้าจังหวะ (มัธยฐาน = 4.33 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.44) (2.) อ่านหนังสือบันเทิง (มัธยฐาน = 4.13 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.98) (3.) เดินรำ (มัธยฐาน = 4.00 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50) (4.) การเรียนในโรงเรียน (มัธยฐาน = 3.92 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.45) (5.) ฟ้อนรำ (มัธยฐาน = 3.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.22)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นปานกลาง แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ วิดีโอเกม (มัธยฐาน = 2.92 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.75)

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์ โดยเรียงลำดับ จากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้าน						
	สงเคราะห์	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	มีสนามกีฬาให้เด็กได้ออกกำลังกาย	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์	4.78	5	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆของชุมชนในท้องถิ่น	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ	4.66	5	0.34	1.18	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ	4.66	5	0.34	1.18	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ใน	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	ระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ	4.59	5	0.41	1.12	มากที่สุด	สอดคล้อง
11	วัยไล่เลี่ยกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน	4.50	5	0.50	1.93	มากที่สุด	ไม่สอดคล้อง
12	จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของการรักษาพยาบาล	3.92	5	0.08	1.50	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 28 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การพัฒนาอารมณ์ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการพัฒนาอารมณ์ว่า มีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 11 ข้อความ และไม่สอดคล้องกันจำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 12 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าเป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 10 ข้อความ คือ (1.) สร้างบรรยากาศครอบครัวในบ้านสงเคราะห์ (มัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (2.) มีสันทนาการให้เด็กได้ออกกำลังกาย (3.) จัดกิจกรรมในบ้านสงเคราะห์อย่างต่อเนื่อง (จาก (2.)-(3.) มีมัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (4.) จัดให้เด็กได้แข่งกีฬาเชื่อมความสัมพันธ์ (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.89) (5.) จัดทัศนศึกษาไปตามสถานที่ธรรมชาติ (6.) เข้าร่วมงานประเพณีต่างๆ ของชุมชนในท้องถิ่น (จาก (5.)-(6.) มี มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (7.) จัดให้เด็กได้ดูงานกลุ่มคนที่ด้อยโอกาสอื่นๆ (8.) จัดทัศนศึกษาไปสวนสัตว์ต่างๆ (จาก (7.)-(8.) มีมัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.18) (9.) เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาในชุมชนท้องถิ่น (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (10.) มีสถานที่เฉพาะให้เด็กพักอาศัยอยู่ในระหว่างปรับอารมณ์ก่อนที่จะส่งไปอยู่บ้านสงเคราะห์แห่งอื่นๆ (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.12)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยมากที่สุด แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 1 ข้อความ คือ วัลไล่เสียกันให้อยู่บ้านสงเคราะห์หลังเดียวกัน (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.93)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ คือ จัดให้เด็กได้ดูงานในส่วนของโรงพยาบาล (มัธยฐาน = 3.92 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50)

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของหลักการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพ โดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ร้องเพลง	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	เล่นดนตรี	4.73	5	0.27	0.95	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ทำขนม	4.59	5	0.41	1.21	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	ช่างซ่อมรถจักรยาน	4.50	5	0.50	1.06	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	ช่างเชื่อมโลหะ	4.50	5	0.50	1.13	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ช่างซ่อมวิทยุ	4.38	4.5	0.12	1.11	มาก	สอดคล้อง
8	ช่างซ่อมโทรทัศน์	4.38	4.5	0.12	1.01	มาก	สอดคล้อง
9	ช่างเสริมสวย	4.27	4	-0.27	1.15	มาก	สอดคล้อง
10	ช่างซ่อมแอร์	4.22	4	-0.22	0.52	มาก	สอดคล้อง
11	เสิร์ฟอาหารในภัตตาคาร	4.12	4	-0.12	1.28	มาก	สอดคล้อง
12	พนักงานรับโทรศัพท์	4.12	4	-0.12	1.28	มาก	สอดคล้อง
13	พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน	4.12	4	-0.12	1.28	มาก	สอดคล้อง
14	ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง	4.10	4	-0.10	1.06	มาก	สอดคล้อง
15	พนักงานเดินเอกสารของบริษัท	4.07	4.50	0.43	1.62	มาก	ไม่สอดคล้อง
16	พนักงานล้างจานในภัตตาคาร	4.05	4	-0.05	1.16	มาก	สอดคล้อง
17	พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร	4.05	4	-0.05	1.16	มาก	สอดคล้อง
18	ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด	4.05	4	-0.05	1.16	มาก	สอดคล้อง
19	ยามรักษาความปลอดภัย	3.94	4	0.06	2.25	มาก	ไม่สอดคล้อง
20	พนักงานขายสินค้าประจำห้างสรรพสินค้า	3.77	4	0.23	1.22	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 29 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นทักษะอาชีพ ว่ามีความเห็นด้วยกับข้อความที่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 18 ข้อความ และไม่สอดคล้อง จำนวน 2 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 20 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่า เป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 6 ข้อความ คือ (1.) ร้องเพลง (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (2.) เล่นดนตรี (มัธยฐาน = 4.73 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.95) (3.) ทำขนม (มัธยฐาน = 4.59 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.21) (4.) ช่างซ่อมรถจักรยาน (มัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.06) (5.) ช่างซ่อมรถมอเตอร์ไซด์ (6.) ช่างเชื่อมโลหะ (จาก (5.)-(6.) มีมัธยฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.13)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ว่าเป็นความเห็นด้วยมาก จำนวน 12 ข้อความ คือ (1.) ช่างซ่อมวิทยุ (มัธยฐาน = 4.38 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.11) (2.) ช่างซ่อมโทรทัศน์ (มัธยฐาน = 4.38 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01) (3.) ช่างเสริมสวย (มัธยฐาน = 4.27 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.15) (4.) ช่างซ่อมแอร์ (มัธยฐาน = 4.22 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (5.) เสริฟอาหารในภัตตาคาร (6.) พนักงานรับโทรศัพท์ (7.) พนักงานเติมน้ำมันในปั้มน้ำมัน (จาก (5.)-(7.) มีมัธยฐาน = 4.12 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.28) (8.) ช่างประดิษฐ์ดอกไม้แห้ง (มัธยฐาน = 4.10 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.06) (9.) พนักงานล้างจานในภัตตาคาร (10.) พนักงานรักษาความสะอาดภายในอาคาร (11.) ช่างประดิษฐ์ดอกไม้สด (จาก (9.)-(11.) มีมัธยฐาน = 4.05 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.16)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นด้วยมาก แต่ความเห็นไม่สอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จำนวน 2 ข้อความ คือ (1.) พนักงานเดินเอกสารของบริษัท (มัธยฐาน = 4.07 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.62) (2.) ยามรักษาความปลอดภัย (มัธยฐาน 3.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 2.25)

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่องการฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกทักษะอาชีพโดยเรียงลำดับจากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติงานจริง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	ให้เด็กได้เห็นของจริง	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	สื่อประกอบการเรียนการสอนควรเข้าใจได้ง่าย	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น	4.94	5	0.06	0.56	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม	4.91	5	0.09	0.59	มากที่สุด	สอดคล้อง
7	ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน	4.78	5	0.22	0.81	มากที่สุด	สอดคล้อง
8	วางแผนการการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก	4.78	5	0.22	0.84	มากที่สุด	สอดคล้อง
9	มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก	4.78	5	0.22	0.89	มากที่สุด	สอดคล้อง
10	หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้อารมณ์กับเด็ก	4.66	5	0.34	1.01	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 30 พบว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกทักษะอาชีพ และมีความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ ในจำนวนทั้งหมด 10 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าเป็น ความเห็นด้วยมากที่สุดทุกข้อความ จำนวน 10 ข้อความ คือ (1.) ให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติจริง (2.) ให้เด็กได้เห็นของจริง (3.) ให้โอกาสเด็กได้ซักถามปัญหาและข้อสงสัย (จาก (1.)-(3.) มีมัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (4.) สื่อประกอบการเรียนการสอน ควรเข้าใจได้ง่าย (5.) ให้เด็กรับผิดชอบงานเล็กน้อยคนละชิ้น (จาก (4.)-(5.) มีมัธยฐาน = 4.94 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.56) (6.) เตรียมอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อม (มัธยฐาน = 4.91 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.59) (7.) ไม่เร่งรีบในการเรียนการสอน (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.81) (8.) วางแผนการเรียนการสอนร่วมกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.84) (9.) มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรก (มัธยฐาน = 4.78 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.89) (10.) หลีกเลี่ยงการโต้แย้งในเรื่องไร้สาระกับเด็ก (มัธยฐาน = 4.66 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.01)

ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์ข้อความที่เกี่ยวกับความเห็นด้วยของการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อนอายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ โดยเรียงลำดับ จากค่ามัธยฐานสูงสุดถึงต่ำสุด

ลำดับที่	ข้อความ	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	พิสัยระหว่างควอไทล์	ความเห็นด้วย	ความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
1	ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี	4.97	5	0.03	0.52	มากที่สุด	สอดคล้อง
2	มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆ อย่างเพียงพอ	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
3	ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆ โดยตรง	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
4	จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ	4.83	5	0.17	0.66	มากที่สุด	สอดคล้อง
5	มีกิจกรรมบันเทิงสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย	4.50	5	0.50	1.50	มากที่สุด	สอดคล้อง
6	สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ	4.35	5	0.15	1.30	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 31 พบว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทุกข้อความเกี่ยวกับการช่วยเหลือเด็กเร่ร่อน อายุ 13-18 ปี ในเรื่อง การฝึกทักษะอาชีพ ซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่เอื้อให้เด็กมีการฝึกทักษะอาชีพ แต่มีความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 ข้อความ และเห็นด้วยมาก จำนวน 1 ข้อความ จากจำนวนทั้งหมด 6 ข้อความ ซึ่งแต่ละข้อความมีค่ามัธยฐานและพิสัยระหว่างควอไทล์เท่ากันหรือต่างกัน ดังมีรายละเอียดเรียงตามลำดับค่ามัธยฐานต่อไปนี้

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันว่าเป็นความเห็นด้วยมากที่สุด จำนวน 5 ข้อความ คือ (1.) ส่งเสริมให้กำลังใจเด็กเมื่อเด็กทำได้ดี (มัธยฐาน = 4.97 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.52) (2.) มีอุปกรณ์ในการฝึกงานนั้นๆอย่างเพียงพอ (3.) ให้เด็กฝึกทักษะอาชีพกับคนในอาชีพนั้นๆโดยตรง (4.)

จัดให้เด็กได้ดูงานอาชีพที่เด็กกำลังฝึกทักษะ (จาก (2.)-(4.) มี มัถฐาน = 4.83 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 0.66)
(5.) มีกิจกรรมบันทึกสอดแทรกขณะฝึกทักษะอาชีพด้วย (มัถฐาน = 4.50 พิสัยระหว่างควอไทล์ = 1.50)

ข้อความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ว่าเป็นความเห็นด้วยมาก
จำนวน 1 ข้อความ คือ สถานที่ฝึกทักษะอาชีพควรแยกต่างหากแต่ละอาชีพ (มัถฐาน = 4.35 พิสัย
ระหว่างควอไทล์ = 1.30)